## කුන්තානි ජාතකය

තවද නරවර වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි කොස්වාලිහිණියක අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

## ඒ කෙසේද යත්

කෝසල රජ්ජුරුවත් වහත්සේ වඩත කොස්ලිහිණියක් ඇත. ඒ කොසොල් රජ්ජුරුවත්ගේ ඒ ඒ රජ්ජුරුවත්ට රහසිගතව යවත්තාවූ යම් සත්දේශයක් ඇත් නමුත් ගෙණ ගොස් ඒ ඒ රජ්ජුරුවත්ට දී ඒ ඒ රජ්ජුරුවත්ගෙන් දී එවත සත්දේෂයෙක් ඇත් නමුත් තමතත්ගේ රජ්ජුරුවත්ට ගෙණවිත් දුත මෙහෙවර සැලැස්වීමේ සිටිත්නීය. එක් දවසක් ඒ කොස්ලිහිණිය රජ්ජුරු කෙණෙකුත් ලඟට දූත මෙවර යාදී රජගෙයි කෙළතා කුඩා කොල්ලෝ ඒ කොස්ලිහිණි මෙවර ගොසින් ඇවිදිත් මාගේ දරුවෝ කොයිදයි විවාළීය. අසවල් කුඩා කොලු මැඩ මරාජීයය් කුඩා කොල්ලෝ කීහ. ඒ කොසොල් රජ්ජුරුවත්ගේ වාසල බැඳ සිටිතා වාහසුයෙක් ඇත. එක් දවසක් කුඩාකොල්ලෝ කෙළගන යන්තාහූ ඒ වහසුයා ලඟට ගියහ. ලිහිණිත් කුඩා කොල්ලන් හා එක්වම කෙළගණ යන්තාසේ ගොසින් කුඩා කොල්ලන් වහසුයාට ලන්වූ කල්හි තමාගේ දරුවන් මැරු කුඩාකොල්ලන් පියාපතින් වහසුයා ලඟට යතා දමා එදහ. වහසුයාත් ඒ කුඩා කොල්ලා අල්වාගෙණ කඩාකා මැරීය. එවිට කොස්ලිහිණි මාගේ පලිය ඇරගතිම් මා කෙළේ රාජදෝහය. මා මෙතන රැඳීම් කටයුතු නොවෙයි කියා රජ්ජුරුවත්ට කියලා ගියාහ. මේ කථාව දම්සභාවේ රැස්වූ මාඑ වරුන් වහන්සේ කිය කියා උන්තෙනට සර්වඥයන් වහත්සේ වැඩ වදාරා එපවත් අසා දන්මතු නොවෙයි මහණෙනි පෙරකලද මේ කොස්ලිහිණිය පළි ඇරගත්තෙම වේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධික වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

## ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ කොස්ලිහිණියක් ඇත. ඒ කොස්ලිහිණිය රජ්ජුරුවන්ගේ රහසිගතව ඒ ඒ රජදරුවන්ට යවන්නාවූ යම් සන්දේශයක් ඇත්නම් ගෙණගොස් දී ඒ රජ්ජුරුවන්ගේ බරණැස් රජ්ජුරුවන්ට එවන්නාවූ සන්දේශ පතුයෙක් ඇතනමුත් ගෙණවුත් දී දූත මෙහෙවර සැලැස්මෙහි සිටින්නීය. එක් දවසක් ඒ කොස්ලිහිණිය එක් නුවරකට මෙහෙවර යාදී රජ ගෙයි කෙළනා කුඩා කොල්ලෝ කොස්ලිහිණියගේ පැටවුන් මැඩ මරාපිය කොස්ලිහිණි ඇවිත් මාගේ දරුවෝ කොයිදැයි විචාළීය. කෙළනා කුමාරවරු කියන්නාහු අසවල් කුමාරයා තොපගේ දරුවන් මැඩ මරාපියයි කීහ. එවිට කොස්ලිහිණි රජ්ජුරුවන්ගේ වාසල බැඳ සිටිනා වහාසුයා ලඟට යන්නාවූ කුඩා කොල්ලන් හා සමඟ ගොස් තමාගේ දරුවන් මැඩ මැරූ කුමාරයා පියා පතින් ගසා වහාසුයා ලඟට යන්න දමාලුව, වාහසුයාත් අල්වාගෙණ කඩා කා මැරීය. එවිට කොස්ලිහිණි රජ්ජුරුවන්ගේ රජගෙයි කෙළිනා කුමාර වරුන්ට රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ හික්මවීම නැති හෙයින් චේද මාගේ දරු වන් මැඩ මැරූවේ. යම් මාගේ දුරුවන් මැරූ සෝකයෙන් කුමාරයා වහාසුයා ලගට යන්නා දුමා පළි ඇරගතිමි. දුරු සෙනෙහයෙන් කළ පමණක් විතා මාත් කළේ රාජ දෝහය ඉතිකින් හා මෙතන රැඳිමි කටයුතු නොවෙයි කියා යන්ට වන්නීය. එවිට රජ්ජුරුවෝ එපවත් දන කොස්ලිහිණිය ගෙන්වාගෙණ තොපගේ දරුවන් මැරූ කුමාරයා මරා තෙපි පිළි ඇරගත්තුය. පළියට පළි සරුවුව ඒ නිසා තොප කෙරේ උදහස් නෙවම්හ. තොපි මෙතනින් යන්ට කාරණා කින්ද?, නොයවයි කීහ. එවිට කොස්ලිහිණි කියන්නී දේවයන් වහන්ස. දරුවන් කෙරේ සෝකයෙන් ඉවසාගත නොහි කුමාරයා මැරූ පමණක් විනා මා කෙළේ රාජදොහය. එසේ හෙයින් මම මෙතන රඳන්ට භය ඇත්තෙම් කීව. රජ්ජුරුවෝ දෙවෙනි තුන්වෙනි කීවත් නෙගාවිස කොස්ලිහිණිය පළාගියාහයි වදාරා මේ කුන්තානි ජාතකය නිමවා වදාළ සේකී.

එසමයෙහි කොස්ලිහිණි මෙසමයෙහිත් කොස්ලිහිණිමය, බරණැස් රජව උපන්නෙම් බුදුවූ මම්ම යයි වදාළසේකී.